

HOMILY ON THE BIRTH OF THE THEOTOKOS, SEPTEMBER 8th

موعظه درباره تولد تئوتوکوس، مادر خدا، 8 سپتامبر

(برای یکشنبه ، 2020/9/6)

"تولد تو ، ای تئوتوکوس ، سراسر جهان را به وجد آورد ، زیرا از تو خورشید عدالت ، مسیح ، خدای ما ، طلوع کرد. او ما را از لعن آزاد ساخت و برکات خود را به ما بخشید. با از بین بردن مرگ ، او زندگی ابدی را به ما عطا کرد. " آپولیتیکون (سرود مرخص شدن) از میلاد تئوتوکوس

تولد مریم همیشه باکره و مادر خدا، که در 8 سپتامبر جشن گرفته می شود ، منبع خوشی روحانی بسیار است. زنی متولد شده ، که "در جسم" ، خدای-کلمه ازلی و ابدی ، خالق و نجات دهنده جهان ، که مرگ را منسوخ کرد تا زندگی ابدی داشته باشیم ، را بدنیا خواهد آورد. این جشن شادی آور نه تنها نزد بشریت ، بلکه نزد کل جهان ، که شامل قلمرو نامرئی فرشتگان است ، به اشتراك گذاشته شد.

اگر تمام دنیا در بدو تولد "فیض بخش ترین" مریم شاد بودند ، پس می توانیم تصور کنیم که مادرش ، آنا ، چه احساسی داشته است ، خصوصاً با غلبه بر ناباروری جسمی خود. علاوه بر این ، پدر او ، یوآخیم ، هم هست که تحقق دعاهاى پرشور خود به خدا را برای پدر شدن ، حتی در سنین پیری ، مشاهده کرد. همه اینها مطمئناً یک معجزه بود! همانطور که از عهد عتیق می دانیم ، خداوند زنان دیگر را نیز از این طریق برکت داده است. می توانیم سارا، همسر ابراهیم پاتریارک؛ ربکا، همسر اسحاق ؛ آنا ، مادر سموئیل نبی را به یاد آوریم. با این حال ، قضیه آنا و یوآخیم از یک نظر مهم

متفاوت است. در حالی که مادران فوق الذکر فرزندی مقدس و پرهیزکار به دنیا آوردند ، فرزند آنا و یوآخیم قرار بود مادر مقدس خدا شود!

مادر مقدس ما ، همانطور که شنیدیم ، پس از دعا‌های مداوم و قلبی نیاکان صالح خدا، یوآخیم و آنا متولد شد. با این حال ، برای رسیدن به این نعمت ، آنها باید ایمان و استقامتی تزلزل ناپذیر بیش از اندازه داشته باشند. آنها امیدی پرورش دادند که ناامید کننده نبود، زیرا آنها با اطمینان دعا می کردند که خداوند دعای آنها را اجابت می کرد. ما همچنین باید در نظر بگیریم که این بی فرزندی برای مدت کوتاهی نبود، اما همانطور که سنت می آموزد پس از پنجاه سال عقیم بودن بود که آنا، تئوتوکوس را به دنیا آورد. روش نیاکان مقدس باید برای ما نمونه باشد. زوجینی که قادر به بچه دار شدن نیستند نباید امید خود را به خدا قطع کنند ، زیرا "اموری که نزد مردم محال است، نزد خدا ممکن است" (لوقا 18: 27). معجزه هایی از این دست که حتی در روزهای خودمان هم اتفاق می افتند، نادر نیستند. اما آنچه در مواجهه با چنین مبارزاتی مورد نیاز است ، این است که برای الهام گرفتن به والدین تئوتوکوس نگاه کنیم. ما به عنوان یک انسان ضعیف، در طی مبارزه خود خسته می شویم و گله می کنیم. ما شکایت داریم که دعا‌های ما شنیده نمی شود و بی تاب می شویم. در غم و اندوه ، غیرت ما کم‌رنگ می شود و با آن میل به ادامه مبارزه ما را ترک می کند. بیایید نیاکان مقدس، یوآخیم و آنا را فراموش نکنیم! آیا آنها دیگر خدا را نخواندند چون بلافاصله او به دعا‌های آنها پاسخ نداد؟ آیا آنها دیگر از خواستن ، کوبیدن و امیدوار بودن دست برداشتند؟ به راستی ، آنها صبر و عزم بی وقفه در طی سالهای طولانی داشتند! در پایان ، ایمان آنها پاداش دریافت نمود. در مواقع رنج ، آنچه لازم است ایمان به وعده های خدا و اراده اوست تا با امید و اطاعت مطلق به سوی او برویم ، بطوریکه در دعا کاهلی نکنیم (لوقا 18: 1 را ببینید). خدا می داند که چه وقت و چگونه دریافت هدیه گرانها و وصف ناپذیر او، فیض الهی او برای ما سودمند است!

بیاید ما نیز مانند یواخیم و آنای صالح رفتار کنیم و در مقابل وسوسه ها یا سختی هایی که خداوند برای منفعت روحانی و پیشرفت خود ما اجازه می دهد، آرام باشیم. باشد که خداوند با شفاعت مقدس ترین تنوتوکوس ، قلبهای آشفته ما را که فاقد ایمان ، امید، صبر، اعتماد و ثمره روحانی هستند، شفا دهد. باشد که او روح ما را نیز با فیض الهی و قدرتمند خود، که همه بیماران را شفا می دهد، پُر کند، و آنچه را که ممکن است فاقد آن باشد فراهم سازد، تا بشریت تجدید شود. آمین

~ متروپولیتن پیسیدیه، اسقف اعظم سوتیریوس